పరివర్తన ★

రచన: ఆకెళ్ళ సూర్యనారాయణ

సూర్యాస్తమయం కాబోతోంది. నీరెండలు పట్టణంమీదికి వస్తున్నాయి. నదిలో నీరు తళతళ మంటూ ప్రకాశిస్తోంది. లోపలనుంచి పెద్దపెద్ద చేపలు బయటి ప్రపంచాన్ని కంగారుగా ఒక్కసారి చూచి రపీమని ధ్వనితో లోపల పడుతున్నాయి.

పున్నమి చంద్రుడు నవ్వుతూ పైకి వస్తున్నాడు, లోక చేష్టలను చూచి కాబోలు.

ఒడ్డునే పోవుచున్న అమ్మాయిల తలలోని మల్లెపువ్వులు వాసన తల దిమ్మెత్తుతోంది.

రమణ తదేకధ్యానంతో ఏదో ఆలోచిస్తున్నాడు. చల్లని పిల్లవాయువులు ఆతని ముంగురులను ముఖంమీదకు తోస్తున్నాయ్. నీటిపై తేలిన తాబేటిమీదకు మట్టిబెడ్డ నొకదానిని విసిరేడు.

'రమణా!' రేవతి పిలిచిన పిలుపు రమణకు వినిపించలేదు, కాబోలు, సమాధానం లేకుండానే ఇంకో మట్టిబెడ్డ తీసి తిరిగి నీటిలోనికి విసిరేడు.

'ఇంకా ఇంటికి పోయే వేళ కాలే?' ప్రశ్నార్థకంగా అతనికేసి చూచి చిరునవ్వుతో అంది.

'ఏమిటీ అన్నావు?' అన్నాడు. రమణ తన మనస్సును ప్రస్తుతానికి మళ్లించుకుంటూ.

'అంతకంతకు పరాధ్యాహ్నం ఎక్కువవుతోందే?' కొంటెగా అంది. చిరునవ్వే సమాధాన మిచ్చి లేచాడు.

'ఈ వేళ రమ్మంటావా! నీ రూముకు; నా వల్ల స్టడీస్ కూడా పాడై పోతున్నాయి గాబోలు.'

'అబ్బే! లేదు. రా!' అన్నాడు. రోజూ అనే విధంగానే కాని ఈ వేళ అతని హృదయ మెందుకో నాలిక కరచుకొంది! ఏంచేతో?

రేవతి రూముకు చేరేరు. భోజనంచేసి రా! అని చెప్పి రమణ తన రూముకు బయలుదేరేడు.

రేవతి భోజనం చేసి వచ్చేసరికి రమణ అప్పుడే హోటలునుంచి వచ్చి మెట్లు ఎక్కుతున్నాడు.

రమణ గది ప్రక్కన చిన్న డాబాకూడా ఉంది. పున్నమి చంద్రుడు కిటికీ లోనుంచి తొంగిచూస్తున్నాడు.

స్విచ్ వేసేడు. డ్రాయరుపై పుస్తకాలు చిందరవందరగా పడి ఉన్నాయి. డ్రాయరు దగ్గరకు వెడుతున్న రమణ కాలుతగిలి గ్లాసు క్రిందపడి చప్పుడైంది.

"ఈ వేళ రమణ వాలకం బాగులే. ఎందుకొచ్చానా!" అనుకొంది రేవతి. పడిపోయిన గ్లాసును తిరిగి పైన పెడుతూ.

ఇద్దరూ పుస్తకాలు తీసేరు. రేవతి చదివింది. ఏమి చదివిందో రమణకు తెలియలేదు.

పావుగంట అయింది. అరగంట గడిచింది. రమణని ఏమీ అర్థంచేసుకోలేకుండా ఉంది.

"ఆలా ఉన్నావేమిటి? రమణా! సాయంకాలమునుంచిగూడా! నాతో చెప్పగూడదూ!' ఎంతో దయగా అంది.

రేవతి మొహంలోకి చూసేడు. నిష్కళంకమైన ఆ ముఖంలో తాను ఆశించింది కనబడలేదు. "రేవతీ!" అన్నాడు ఒణుకుస్వరంతో. ఈతనిలోని మార్పు ఆమెకు భయం కలిగించింది.

"ఏమిటి? చెప్పు. రమణా!" కంగారుగా అడిగింది.

"చెప్పనా! రేవతీ! చెప్పకూడద నే అనుకున్నా. నీ అభిప్రాయం గ్రహించకుండానే కలిగిన ఈ తొందరపాటుకు చాలా విచారిస్తున్నాను. నీ కిష్టముండదు. నే నెరుగుదును."

"అదేమిటో? చెప్పగూడదూ." సగం సగం లీలగా అర్థమౌతూ అడిగింది.

"చెపుతాను. రేవతీ. చెప్పకుండా ఈ కామాంధుడు నిలువగలడా!"

"ఈ కామాంధుని కోరిక తీర్చవూ!" ఆమె. అదరిపడింది. "రమణా! ఈ విధంగా నన్ను అవమానం చేయదలచేవా! నిన్ను నమ్మి కాలేజీ కంతకూ నీవే ఉత్తముడవని తలచినందుకు దగిన శాస్తి ఇది. వద్దు రమణా! నీకు మ్రొక్కుతాను నన్ను అవమానం చేయకు."

రేవతీ ! బ్రతకలేను. నన్ను రక్షించు.

"రమణా! తొందరపడకు. నన్ను–" ఇంకా మాట పూర్తిగాలేదు. రమణ లేచాడు. కుర్చీ మీదనుంచి రేవతి చూచింది అతని ముఖం లోకి. అమాయిక హృదయుడైన రమణ ముఖంలో రేగిన తుపానులో లీనమై పోతానేమో ననుకొంది.

"నీకు పశుబలం ఉందికదా! అన్నా! రమణా!" ఇంకా ఏదో చెప్పబోయింది.

కామాంధకారంతో కన్ను గానక రమణ రేవతి చెయ్యి పట్టుకొని తనవైపు లాక్కున్నాడు.

పెనుగులాడారు. అబ్బా! అని అరచి రమణ రేవతి చెయ్యి వదలివేసినాడు. అతని మణికట్టు నుంచి రక్తం కారుతోంది.

తప్పనిసరిగా ఆత్మ సంరక్షణకోసం రమణ చేతిని కరచింది రేవతి.

రక్తాన్ని చూడ్డంతోనే రమణ నేత్రాలిలోని కామాంధకారం తొలగించింది. ఒక్క అంగలో గది దాటిన రేవతిని, రేవతీ! అని పిలిచేడు, అపరాధి కంఠంతో.

మెట్లు దిగుతున్న రేవతిని ఈమాట ఒక్కసారిగా ఆపివేసింది. వెనుతిరిగి చూచింది. దీనంగా అపరాధిలాగ చూస్తున్నాడు; రమణ తనవైపు చేతినుంచి కారుతున్న రక్తాన్నైనా చూచుకోకుండా.

రేవతి కండ్లు మూసుకొంది.

"ఎంతలా కరచేను?" అనుకొంది.

రెండవ చేతితో తనచేతిని రేవతికి కనుపించకుండా మూసుకున్నాడు రమణ.

తిరిగి గదిలోకి వచ్చింది. రేవతి పక్కనున్న జేబు రుమాలు తడిపింది. రమణ చేతిని తాకబోయింది.

"వద్దు" అని తనచేతిని వెనుకకు తీసుకున్నాడు.

అతని చేతిని బలవంతముగ తీసుకొని కట్టు కట్టింది. ముందు రేవతి, వెనుక రమణ. రేవతి ఇంటికి చేరేరు. వారి హృదయాలలో పశ్చాత్తాపం ప్రజ్వరిల్లింది. శూన్యహృదయంతో ఇంటికి చేరేడు.

మరునాడు రాత్రి సమయం, రమణ మంచము పై పడుకొని ఆలోచిస్తున్నాడు–అప్పుడే వస్తున్న చంద్రుణ్ణి చూస్తూ, అతని ముఖంలోని నిరాశ, దైన్యం, బాధం, పీతం వేసుకున్నాయి.

ప్రొద్దుటినుంచి అతను యిల్లు కదలలేదు–భోజనంకూడా చేయలేదు–ఆలోచిస్తున్నాడు.

"నాకు తగిన శాస్తి చేసింది. నమ్మిన మనిషికి ద్రోహం తలపెట్టేను. ఇంకా రేవతి మంచిది–చేతికి కట్టుకూడా కట్టింది."

"ఇక రేవతి నా మొహం చూడదు. ఈ నాటి స్నేహమా! కాలేజీలో చేరిన దగ్గరనుంచి ఎంతమంది యెన్ని ఆడిపోసుకున్నా నాగదికి రావడం మానలేదు నన్ను నమ్మింది. ద్రోహిని నా మొహంచూస్తే ఆమెకు పాపంకూడా వస్తుంది. పుస్తకాలు మరచిపోయింది."

మెట్లపై అడుగుల చప్పుడు వినిపించింది.

గదిలోనికి వచ్చింది, రేవతి రేవతీ! అన్నాడు. ఆశ్చర్యంగా! రేవతి దగ్గరకు వచ్చింది–చేతికేసి చూసింది. తానేనా! మానవత్వం వదిలి కరచింది. "అబ్బ! ఎంతెలా బాచింది" గట్టిగా అంది.

రమణ తన చేతిని ప్రక్కకు తీసుకున్నాడు. "రేవతీ! మళ్లీ యెందుకు వచ్చావు? ఈ దుర్మార్గుడిమీద ఇంకా దయేనా! వెళ్లిపో! ఈ చోటు నీవంటి శాంతమూర్తికి స్థానం కాదు."

"ఉండు–రమణా! కట్టువిప్పనీ! మళ్ళీ కట్టు కడతాను! మళ్లీ యెక్కువ అవగలదు."

"వద్దు–రేవతీ! తగ్గిపోతుందిలే" [illegible] లాగు? ప్రమాదం గూడాను. [illegible] తీసుకొచ్చింది. గాయమును [illegible] కడిగి [illegible] ఇంకొక కట్టు కట్టింది.

ఈమె రేవతేనా? తాను గాయించిన మనిషేనా, ఇది ప్రతిక్రియ, తానుచేసిన పనికి [illegible] తుంటే అతనిబుర్ర గిర్రున తిరిగింది.

"రేవతీ క్షమించు! ఇక యెప్పుడూ [illegible] అపరాధంచేయను. కామాంధకారంలో [illegible] వానికి వెలుతురు చూపించేవు."

"నన్ను క్షమిస్తావా! రేవతీ" [illegible] నుంచి రెండు బిందువులు [illegible]

ఆ కన్నీటి బిందువులు రేవతి హృదయాన్ని తడిపేయి.

ఏమిటి? రమణా నీ పిచ్చి! తప్పంతా నీ దంటూ వేమిటి? న్యాయంగా చూస్తే నీదేమీ తప్పలేదు. నీయందు నేను తీసుకున్న స్వాతంత్ర్యమే నీకు ఆశకల్పించింది—కొరకులాలిని, నేను-తప్పు నాది-నీవే నన్ను క్షమించాలి.''

రేవతిలో కలిగిన ఈ పరివర్తనానికి రమణ ఆశ్చర్యపోయేడు.

''కాదు-రేవతీ! ద్రోహిని నేనే! ఇప్పటికైనా తెలివి తెచ్చుకో! ఈ దుర్మార్గునితో స్నేహం చేయకు-నీ జీవితం అంధకార మవగలదు. వెళ్ళిపో! ఇంక యిక్కడకు రాకు. ఇంక నేను పల్లెత్తుమాట నిన్ను—అదేమిటి? రేవతీ! ఏడుస్తున్నావా?''

రేవతికి దుఃఖం పొర్లి వచ్చింది – మంచముపై కూర్చున్న అతని మోకాళ్లను ఆధారంగా జేసుకొని క్రింద చతికిలబడి వెక్కి-వెక్కి ఏడుస్తూ ''అబ్బా! రమణా! నీ శూలాల్లాంటి మాటలతో నన్ను బాధ పెట్టవద్దోయ్. నీ ఇష్టంవచ్చినట్లు శిక్షించు పడతాను. ఇదిగో నాశరీరం హృదయం నీఅధీనం చేస్తున్నాను'' మాటరావటంలేదు.

ఈమెలోని ఈ పరివర్తనం రమణను ఆశ్చర్య సంతోషంలో ముంచివేసింది. ఈమె నిన్నటి రేవతేనా! ఆనందంతో తన కౌగిలిలోనికి రేవతిని జేర్చేడు.

''నిజమేనా! రేవతీ! నీహృదయం నాదేనా! చెప్పు రేవతీ!''.

ఆతని హృదయపంజరంలోని బంధింపబడిన చిలకలాగు ఆతని ముఖమువైపు తొంగిచూస్తూ.

''నిజమే రమణా! నా హృదయాధిపతివి నీవే—''

''నిన్నటి అపరాధానికి క్షమిస్తావు కాదూ'' తన తేనెకండ్లలోని అమృతాన్ని ఆతని ముఖం మీదికి చిమ్ముతూ, తన చేతులను ఆతని మెడకు పెనవేస్తూ అంది.

దూరంగా గుళ్లో గంటలు గణగణమన్నాయి-''బ్రిడ్జి'' మీదనుంచి బండి వెడుతోంది. చంద్రుడు కిటికీలోనుంచి పక్కున నవ్వుతున్నాడు-ప్రక్కయింటివారి గ్రామఫోను ''మేనులు విడినా మనసులు ఒకటే'' అనే పాట పాడుతోంది.

ఆరోగ్యజీవనము

మీ అందుబాటులోనే వుంది

మనం ప్రకృతికి దూరమౌతున్నాము
అటులనే ఆరోగ్యానికినీ

కాని, గృహిణి ఆరోగ్యముగ వుండనియెడల మొత్తము గృహమే అనారోగ్యమై అనాకర్షవంతమై వుంటుంది. స్త్రీ ఆరోగ్యమును ఏ పరిస్థితులందైనను కాపాడుకోవాలి. స్త్రీకి ఆరోగ్యజీవనము అందుబాటులోనే వుంది.
"లోధ్ర" స్త్రీలకు ఆరోగ్యజీవనమును ప్రసాదిస్తుంది. లోధ్ర సేవనము గర్భాశయ రోగములను నిర్మూలించి సౌందర్య సౌఖ్యజీవనమును ప్రసాదిస్తుంది.

సుదతుల సౌఖ్య సౌందర్య జీవనమునకు

లోధ్ర

కేసరి కుటీరం లిమిటెడ్., మద్రాసు.

తెలుగుజిల్లాలకు, వైజాముకు ఏజెంట్లు:
సీతారాం జనరల్ స్టోర్సు, బెజవాడ.